

Η ΒΟΗ ΤΗΣ ΠΥΛΑΡΟΥ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ ΕΝΩΣΗΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΠΥΛΑΡΕΩΝ

ΑΓ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ 6 Τ.Κ. 104 31, ΑΘΗΝΑ ΤΗΛ.- FAX: 210.5226.241 • ΕΤΟΣ 80 ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 31 • ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ - ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ - ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2006

ΑΛΛΑΓΗ ΤΟΠΟΥ

Από την 1η Ιανουαρίου 2007 και για μια τετραετία αναθαμβάνουν τα καθήκοντά τους οι εκλεγέντες στις Δημοτικές - Νομαρχιακές εκλογές του Οκτωβρίου 2006 (15 και 22.10).

Ο νέος νομάρχης Κεφαλονιάς - Ιθάκης είναι ο κ. Γεωργάτος Διονύσιος ο οποίος εξελέγη στο δεύτερο γύρο με 52,9%.

Στο Δήμο Αργοστολίου εξελέγη ο κ. Τσιλιμπόδος Γεώργιος (46,93% α' γύρος), στο Δήμο Ελειού - Πρόννων ο κ. Μεταξάς Γεράσιμος (48,16% α'

γύρος), στο Δήμο Ιθάκης ο κ. Βασιλόπουλος Γεώργιος (54% β' γύρος), στο Δήμο Λειθαθούς ο κ. Φραντζής Νικόλαος (50,29% β' γύρος) στην Κοινότητα Ομαλών ο κ. Ματιάτος Σπυρίδων (66,06% α' γύρος), στο Δήμο Παπικής η κα Αλεξανδροπούλου Παρθενόπη (47,59% α' γύρος), στο Δήμο Πυλάρου ο κ. Κοτσιλίνης Μάρκος (52,22% α' γύρος) και στο Δήμο Σάμης ο κ. Βαρετάς Εμμανουήλ (52,08% β' γύρος), στο Δήμο Ερί-

σου δεν έχει οριστικοποιηθεί το εκλογικό αποτέλεσμα. Ενώ από την αρχική καταμέτρηση είχε πλειοψηφίσει ο κ. Κοντογούρης Κων/νος με 1 γύρο διαφορά, 709 έναντι 708 της κ. Κουταλά Αικατερίνης, το εκλογοδικείο ανέτρευε το αποτέλεσμα αυτό και ανέδειξε με τρεις γύρους διαφορά 713 - 710 ως νέα Δήμαρχο την κ. Κουταλά. Το αποτέλεσμα αυτό είναι οριστικό, εκτός αν ο κ. Κοντογούρης προσφύγει στο Συμβούλιο της Επικρατείας.

Σωφρόνιος Μακρής (1794 - 1876)

Ένας από τους αξιόλογους και δραστήριους Πυλαρινούς του 18ου αιώνα, που υπήρξε ευεργέτης της περιοχής, ήταν ο Σωφρόνιος Μακρής - Αναστασάτος - Γιαννάτος του Ηλία.

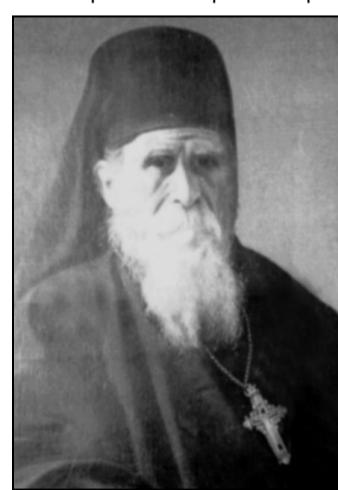
Γεννήθηκε στα Μακριώτικα το 1794 και χαρακτηρίζεται από τον ιστοριοδίφη Ηλία Τσιτσέλη «κάτοχος μικράς μεν παιδείας, αλλά φιλόμουσος και ευεργετικός».

Ο Σωφρόνιος ακολούθησε τον ιερατικό κλάδο. Έφυγε από την Κεφαλονιά για τη Μονή του Αγίου Παύλου στο Άγιο Όρος, η οποία - μετά μια περίοδο γενικής σχεδόν παρακήρης των μονών του Αγίου Όρους κατά τον 17ο αιώνα - άνθησε στη διάρκεια του 18ου αιώνα.

Αργότερα πήγε στο Ιάσιο, πρωτεύουσα της γηγεμονίας της Μολδαβίας, κέντρο της ελληνικής παιδείας και πυρήνα της Φιλικής Εταιρείας. Στην περιοχή γύρω από το Ιάσιο υπήρχαν πολλά μοναστήρια με Έλληνες μοναχούς. Ο Σωφρόνιος, σύμφωνα

ΑΓΝΩΣΤΕΣ ΠΤΥΧΕΣ ΤΗΣ ΤΟΠΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

να με τις μαρτυρίες που διαθέτουμε, υπήρξε αρχιμανδρίτης και ηγούμενος της μονής Θεοδωρενίου στη Μολδαβία.

Ο Αρχιμανδρίτης Σωφρόνιος Μακρής. Ελαιογραφία.

Για τη μετάβασή του στη Μολδαβία αναφέρονται δύο εκδόχες:

α) Οι οικονομικές - εμπορικές σχέσεις που υπήρχαν μεταξύ Πυλάρου και Ρουμανίας. Κλάδος της οικογένειας Μακρή - Γιαννάτου βρισκόταν τότε στην ευρύτερη περιοχή της Ρουμανίας, πράγμα που αποτέλεσε, πιθανώς, κίνητρο για τη μετάβαση του Σωφρόνιου. Ας σημειωθεί ότι το μεγάλο μεταναστευτικό ρεύμα Ελλήνων προς τις παραδουνάβιες περιοχές παρατηρήθηκε στο διάστημα 1711-1821, στα χρόνια δηλ. των Φαναριώτων ηγεμόνων της περιοχής.

β) Η πνευματική σχέση και συνεργασία που υπήρχε μεταξύ της μονής του Αγ. Παύλου Αγίου Όρους και της μονής Θεοδωρενίου, υπήρξε, ενδεχομένως, το έναυσμα της μετακίνησης του Σωφρονίου.

Στην περιοχή της Ρουμανίας ο Σωφρόνιος παρέμεινε μέχρι το 1858. Δεν γνωρίζουμε ακριβώς τη δράση του. Θα ήταν όμως ενδιαφέρον να

ερευνηθεί η δραστηριότητά του εκείνο τον ταραγμένο καιρό και η στάση του στα γεγονότα που σημάδεψαν την εθνική μας ιστορία.

Ας μη ξεχνάμε ότι την ίδια περίοδο εποχή και στην ίδια περιοχή έζησαν και έδρασαν οι μεγάλοι ευεργέτες Ευ. και Κ. Ζάππας καθώς και ο Απ. Αρσάκης.

Ο Σωφρόνιος απέκτησε μια σεβαστή χρηματική περιουσία την οποία κατάφερε να τη μεταφέρει το 1859 στην ίδιατερη πατρίδα του.

Αμέσως μετά την επάνοδό του στο νησί, ο Σωφρόνιος αγόρασε μεγάλες εκτάσεις γης στον κάμπο και στην πόλη της Αγίας Ευφημίας.

Το 1861 οικοδόμησε στη θέση του παλαιού ερειπωμένου ναΐσκου της Αγ. Ευφημίας νέο μεγαλοπρεπή ναό, ρυθμού Βασιλικής, τον οποίο εμπλούτισε με εικόνες και λειτουργικά σκεύη. Ανήγειρε, επίσης, το καμπαναριό της εκκλησίας, βενετσιάνικου τύπου και γύρω από το ναό 3 α-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ στην 4η σελίδα ▶

Προσεχείς δραστηριότητες της Ένωσής μας

Κοπή πίτας

Η Ένωσή μας προσκαλεί μέλη, συμπατριώτες και φίλους στο κόψιμο της πρωτοχρονιάτικης πίτας που θα πραγματοποιηθεί την Κυριακή 21 Ιανουαρίου 2007 στις 11 το πρωί, στο κτήριο της Αδελφότητας Κεφ/νων και Ιθακησίων Πειραιά (Γρ. Λαμπράκη 144, Πασαλιμάνι, τηλ. 210.4227418). Μαζί μας θα είναι και οι αδελφοί Καραβιώτη με τις κιθάρες τους.

Αποκριάτικος χορός

Στο αποκρύφωμα των αποκριάτικων εκδηλώσεων, το Σάββατο 10 Φεβρουαρίου 2007 στις 21.00, θα πραγματοποιήσουμε τον ετήσιο αποκριάτικο χορό μας στην οδό ΛΟΥΓΜΠΙΑ του ξενοδοχείου STRATOS VASSILIKOS που βρίσκεται στην οδό Μιχαλακούλου 114 - Ιλίσια - Αθήνα τηλ. 210.7706611-12).

Την ημέρα αυτή θα διασκεδάσουμε με την ορχήστρα των αδελφών Καραβιώτη, θα ακούσουμε καντάδες και θα χορέψουμε μεταξύ άλλων και τους τοπικούς μας χορούς.

Η τιμή είναι 35 € το άτομο και περιλαμβάνει φαγητό, ποτά, αναψυκτικά.

Στην περιοχή υπάρχουν χώροι στάθμευσης. Με το Μετρό κατεβαίνετε στη στάση: Μέγαρο Μουσικής. Λόγω αντικειμενικών συνθηκών χώρου θα τηρηθεί σειρά προτεραιότητας.

Δηλώσεις συμμετοχής στην κα Μαρίκα Γαζή - Μάνου, έφορο της Ένωσής μας, στο τηλ. 210.8821948.

Θέατρο

Το Σάββατο 24 Φεβρουαρίου 2007 στις 6 το απόγευμα θα παρακολουθήσουμε τη θεατρική παράσταση «Εκπαιδεύοντας τη Ρίτα» από το θίασο των Γ. Κιμούλη - Ευ. Ρουμελιώτη στο Θέατρο «Βρετανία» (Πανεπιστημίου 7, 210.3221759). Τιμή εισιτηρίου 15 €.

Δηλώσεις συμμετοχής μέχρι 19.2 στο τηλ. 210.8821948 (κα Γαζή - Μάνου Μαρίκα).

Ημερήσια εκδρομή στον Εθνικό Δρυμό Σουνίου

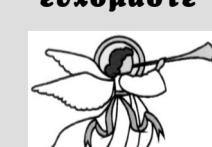
Την Κυριακή 11 Μαρτίου 2007 θα πραγματοποιήσουμε ημερήσια εκδρομή στο Λαύριο - Σούνιο. Θα επισκεφθούμε τον Εθνικό Δρυμό Σουνίου, το αρχαίο θέατρο Θωρικού, το Μουσείο Μεταλλευμάτων Λαυρίου, τα αρχαία εργαστήρια μετάλλων και το ναό Ποσειδώνος στο Σούνιο.

Δηλώστε συμμετοχή στις κυρίες:

Μαρίκα Γαζή - Μάνου τηλ. 210.8821948 και

Ευσταθία Μουστάκη τηλ. 210.4142829.

Σε όλους τους Πυλαρινούς, τους φίλους και τους αναγνώστες μας ευχόμαστε

ευτυχισμένο το νέο έτος 2007 και κάθε πρόσδο.

Ο Πρόεδρος και το Διοικητικό Συμβούλιο

Γυναίκες και επεύθερος χρόνος

Είναι επίσημο: Οι άνδρες έχουν περισσότερο ελεύθερο χρόνο στη διάθεσή τους απ' όσοι οι γυναίκες. Το επιβεβαιώνει μελέτη του Πανεπιστημίου του Λάνγκαστερ, που έδειξε ότι

κάθε άνδρας έχει 41 ώρες την εβδομάδα στη διάθεσή του για να κάνει ό,τι θέλει, ενώ οι γυναίκες μόλις 23. Γι' αυτό και αρρωσταίνουν συχνότερα.

Η απλη Αταλαντίδα

Για να βρουν τη δική τους Ιθάκη, που την ταυτίζουν με την Κεφαλονιά, Βρετανοί ερευνητές ετοιμάζονται να ξεκινήσουν γεωτροποίηση μέντας ιστορίας της Ιθάκης, που θέλει την θεωρία του Οδυσσέα, να βρίσκεται στο δυτικ

Το Χριστουγεννιάτικο δέντρο

Διήγημα από τη συλλογή «Ένα μπουκέτο αγριοπούλουδα» του ΝΙΚΟΥ ΘΩΜΑ

Έκανε πολύ κρύο και πυκνές νιφάδες χιονιού έπεφταν από νωρίς εκείνη την παραμονή των Χριστουγέννων στο μικρό χωριό της Πυλάρου, εκεί στην κατάφυτη πλαγιά του Καλονόρους, με τους λιγοστούς τώρα το χειμώνα κατοίκους του. Ο δεκάχρονος Γιώργος μόλις είχε επιστρέψει από τα κάλαντα και μετρούσε απογοητευμένος τις εισπράξεις του. Κάτι καρύδια και σταφίδες, δυο τρία μελομακάρονα και λιγοστά κέρματα.

Πού να περισσέψουν χρήματα για γενναιόδωρες πληρωμές εκείνα τα δύσκολα χρόνια της δεκαετίας του '50, και μάλιστα εκείνες τις ημέρες που όλοι σχεδόν οι άντρες του χωριού έφειπαν, οι μισοί στη θάλασσα και οι άλλοι μισοί στα τυροκομεία! Οι γυναίκες που είχαν απομείνει στο χωριό πάσχιζαν με τις αγροτικές δουλειές και τα οικόσιτα ζώα να τα φέρουν βόλτα και να συμπληρώσουν τα αραιά και μικρά εμβάσματα που οι ξενιτεμένοι έστελναν. Από όλους αυτούς όμως η οικογένεια του μικρού Γιώργου τα έφερνε πιο δύσκολα.

Ο μικρός, παιδί μιας διαλυμένης οικογένειας, ζούσε με τη γιαγιά του την Αγγελική, τη μητέρα του πατέρα του και τον αδελφό του παππού του, το Θανάση, και μακριά από τη μητέρα και την αδελφή του που ζούσαν στην πόλη. Τούτες τις μέρες του ήταν περισσότερο η οικογένεια και γράμμα από τον πατέρα του, που δούλευε μακριά στα τυροκομεία, δεν είχε πάθει.

Μετά το λιτό μεσημεριανό φαγητό κάθισαν και οι τρεις γύρω από ένα μικρό μαγκάλι προσταθώντας να ζεστάνουν το παγωμένο τους σώμα, αιλιά κυρίως με τη συντροφιά ο ένας του άλλου να μοιραστούν τη μοναξιά τους και να διώξουν και την παγωνιά που φώλιαζε βαθιά μες στην ψυχή τους.

Η Αγγελική, σίρα και κυρά μιας άπλης εποχής, με τον άντρα της να ορίζει μια απλούστατη τυροκομείων στην Ήπειρο και Πελοπόννησο, είδε τον πόλεμο να τους καταστρέψει οικονομικά και τα παιδιά της να παρακαλούν για δουλειά σε τυροκομεία πρώην εργατών τους. Τώρα με τα εβδομήντα χρόνια στην πλάτη της και με κάποια προβλήματα υγείας είχε και τη φροντίδα του μικρού, που σαν ορφανό φώλιαζε στη στέγη του σπιτιού της. Όμως ποτέ δε βαρυγκόμησε για τούτο και σα μάνα μεγάλωνε το παιδί του παιδιού της.

Ο Θανάσης, ένας ξερακιανός και ψηλός μεσημήνικας, ανύπαντρος, είχε βρει κι αυτός καταφύγιο και αποκούμπι στο σπίτι του μεγάλου του αδελφού, που δε ζούσε πια. Μια ολάκερη ζωή την έζησε κοντά στη νύφη του που σεβόταν και αγαπούσε και δίπλα στ' ανίψια του, που κι αυτά τον αγαπούσαν και τον θεωρούσαν αναπόσπαστο μέλος της οικογένειας.

Τρεις πονεμένες υπάρξεις, τρεις διαφορετικοί άνθρωποι, που η μοίρα είχε μάξεψε εκείνη τη χρονιάρια μέρα γύρω από τα λιγοστά αναφέντα κάρβουνα, αμίλητοι και με τη σκέψη σταθμένη πίσω σε κάποιες ίσως καλύτερες μέρες, που προσταθούσαν με την κουβέντα να ξεχάσουν και να ζεστάνουν την ατμόσφαιρα.

Ο μικρός ξαφνικά σηκώθηκε και πήγε και κόλησε το προσωπάκι του στο τζάμι του παράθυρου και καμώθηκε πως χαζεύει με τις νιφάδες του χιονιού, που συνέχιζαν τον τρελό χορό τους. Στην πραγματικότητα θέλησε να κρύψει ένα του δάκρυ που αργοκύλισε καυτό στο τρυφερό του μάγουλο. Του ήπειπαν πολλά στο μέρος που μεγάλωνε, μα η ζωή τον είχε μάθει νωρίς να αντέχει στα χαστούκια της. Σήμερα όμως δεν άντεξε. Η πίκρα του ξεχείπισε.

Η Αγγελική είδε με την άκρη της ματιάς της το παράπονο του μικρού και είπε με ύφος επιτακτικό στη διπλανή της συντροφιά.

- Θανάση, το παιδί περιμένει να του φτιάξεις το δέντρο κι εσύ το ξέχασες;

- Όχι, Αγγελική, πώς είναι δυνατόν; Φεύγω αμέσως, απάντησε εκείνος ετοιμόλογος.

Σε δευτερόλεπτα τυλίχτηκε στο ζεστό ναυτικό του αμπέχοντο, πήρε ένα κοφτερό πριόνι από την αποθήκη και χάθηκε βιαστικά μέσα στο χιόνι. Προχώρησε στην άκρη του χωριού και λίγο πιο πέρα μπήκε μέσα σ' ένα πυκνό δάσος από κυπαρίσσια, πουρνάρια, αγριπίλες και θάμνους. Έκανε αρκετό κρύο και το έδαφος είχε κιόλας στρωθεί με το καταλέυκο χαλί. Τα δέντρα άρχισαν να στολίζονται και αυτά με τους κρυστάλλους του χιονιού και η φύση γύρω να παίρνει μια όψη μαγευτική, πανέμορφη σαν τοπίο κάποιου παραμυθιού.

Ο Θανάσης κάθισε για λίγο και θαύμασε το τοπίο. Τότε θυμήθηκε κι αυτός κάποια δικά του Χριστουγέννων, που όντας μικρό παιδάκι και χωρίς τη ζεστασιά της παρουσίας της μάνας, που ποτέ του δε γνώρισε, τα πέρασε με το μεγάλο του αδελφό, που του είχε στολίσει ένα Χριστουγεννιάτικο δέντρο. Τώρα είχε χρέος αυτός να δώσει τη χαρά στο εγγονάκι αυτού του αδελφού. Έφερε τη ματιά γύρω κι εντόπισε ένα μικρό κυπαρισσάκι ίσα με ενάμισι μέτρο. Πλήσιασε, έσκυψε και με το πριόνι στα ξυλιασμένα του χέρια, το έκοψε, το τίναξε, το έβαλε στην πλάτη και πήρε το δρόμο της

επιστροφής. Κρύωνε και υπήρχε κίνδυνος να στραβοπατήσει και να ξεφύγει από το μονοπάτι που δε φαινόταν καθήλωση, αιλιά βιαζόταν να επιστρέψει, γιατί το χιόνι μαζί με τον αέρα δυνάμωναν και του περιόριζαν την ορατότητα. Ο μικρός με το πρόσωπο κολλημένο πίσω απ' το τζάμι ανυπομονούσε να διακρίνει το Θανάση να ρχεται. Σε λίγο ξεπρόβαθε σαν φάντασμα απ' το βάθος μέσα στην ομίχλη η φριγούρα του γέρου με το ακριβό φορτίο στην πλάτη και η καρδούλα του Γιώργου φτερούγισε από χαρά σαν να του έφερναν το ακριβότερο δάρω. Με το πρόσωπό του να λάμπει ετρέξε γρήγορα να του ανοίξει.

Ο Θανάσης ακούμπησε το δέντρο και κατέβηκε στο κατώ κι έφερε μια μεγάλη γηλάστρα με χώμα. Καθάρισε λίγο τον κορμό κι έμπηξε το δέντρο μέσα. Το πήρε και το 'στησε στη γωνία του δωματίου. Ο μικρός βάλθηκε αμέσως να στολίσει όσο καλύτερα μπορούσε το δέντρο του. Δεν είχε όμως τα φανταχτέρα στολίδια που κάποιοι φίλοι του διέθεταν, αιλιά επιστράτευσε τη φαντασία του και κατάφερε να το μεταμορφώσει. Έβγαλε από την τσάντα του κάποια χρυσόχαρτα από καρφαλέες, που μάζευε λίγα-λίγα και τυλίξεις άλλες τις κυπαρισσόμπαλες που υπήρχαν στο δέντρο. Πήρε μπαμπάκι, το αραιώσει κι έβαλε χιόνι στα κλαδιά του. Η γιαγιά του έβγαλε κάτι κορδέλλες περιτυλίγματος, τις έκοψε με το ψαλίδι και του 'φτιάξει ωραία φιογκάκια.

Ο θείος του σχεδίασε σ' ένα χαρτόνι ένα άστρο και ο μικρός το έντυσε μ' ένα χρυσόχαρτο από ένα πακέτο τσιγάρα και το τοποθέτησε στην κορυφή. Ο Γιώργος θυμήθηκε ότι κάπου είχε ένα μεγάλο πλευκό χαρτόνι και σκέφτηκε να τυλίξει μ' αυτό τη γηλάστρα που αποτελούσε τη βάση του δέντρου. Προηγουμένως κάθισε και ζωγράφισε σ' αυτό με τις ξυλοποιίες του μια μεγάλη φάτνη. Τα κατάφερε θαυμάσια, γιατί είχε ταπετσάριο, θέλησε ακόμη να ζωγραφίσει και το Χριστό. Πώς όμως να τον σχεδίασε; Τότε θυμήθηκε το προσωπάκι της μικρής του της αδελφουλής, όπως το αποτύπωσε στο μαύλο της τελευταία φορά που την είδε, και αυτό πήρε σαν πρότυπο. Όταν τέλειωσε, καμάρωσε τη ζωγραφιά του, τύλιξε τη γηλάστρα μ' αυτή και μ' ένα σπάγκο τη στερέωσε σφιχτά. Εκεί δίπλα έβαλε και το πιο αγαπημένο του παιχνίδι, ένα καραβάκι, που σε κάποια γιορτή του, τότε που ζούσαν όλοι μαζί, του είχε δώσει η μανούλα του.

Σε λίγο η γιαγιά του τού έδωσε τρία λιανοκέρια από την εκκλησία, που τα έκοψε στη μέση και τα έκανε έξι. Ο θείος του τα στερέωσε με σπάγκο στο δέντρο. Το βραδάκι η γιαγιά ετοίμασε νόστιμους πλουκουμάδες με το λάδι της καινούργιας σοδιάς και τους γεύτηκαν όλοι κοντά στο δέντρο όπου άναψαν τα κεριά του. Τότε θυμήθηκε το προσωπάκι της μικρής του αδελφουλής, όπως το αποτύπωσε στο μαύλο της την ονομάστηκε τη δίκη του ναυτιλιακή εταιρία με την επωνυμία Cephalonia Shipping Co. Πώς αλλιώς να την ονόμασε αφού τόσο πολύ αγαπούσε την ΚΕΦΑΛΟΝΙΑ! Γι' αυτόν η Κεφαλονιά και οι Κεφαλονίτες ήταν το μέτρο της ανθρωπιάς και της προκοπής.

Οι Ναυτιλιακές Επιχειρήσεις τον βοήθησαν να ταξιδέψει παντού

και τον έφεραν σε επαφή με επιχειρηματίες και άλλο κόσμο, οι οποίοι, όπως φάνηκε από την αλληλογραφία του, πολύ τον εκτιμούσαν. Χρησιμοποίησαν τις γνώσεις του και τις συμβουλές του επικερδώς. Και αν κι εκείνος προσωπικά δεν αφελήθηκε της επικερδώς. Και αν κι εκείνος προσωπικά δεν ανέτρεψε την ονομάστηκε της πουλήθηκε σε πάντα κάτι το ανώτερο!

Το άρεσε να έχει σχέσεις με ανθρώπους «που ήξεραν περισσότερα απ' αυτόν», όπως έλεγε, «για να πάρνει γνώσεις». Και γι' αυτές τις γνώσεις πόσο δε διάβαζε! Αφήσε ολόκληρες βιβλιοθήκες με βιβλία κι εγκυλοπαίδειες! Αγαπούσε πολύ την κλασική μουσική και έπαιξε κι ο ίδιος καλό βιολί. Ήταν από καλή οικογένεια με τίτλους παραχωρημένους απ' τον τσάρο της Ρωσίας στον παπού του Νικόλαο Ανδρέοσσαν και ο Σπύρος «το κράταγε». Δεν του αρκούσαν οι τίτλοι. Ήθελε να 'ναι πάντα στην πραγματικότητα άξιος των τίτλων του, ένας ανώτερος άνθρωπος.

Το 1975 ήλθε σε γάμο με την Ευθυμία Ζαχαροπούλου, την οποία γνώρισε σ' ένα ταξίδι του στην Ευρώπη. Είχε μια ευτυχισμένη οικογενειακή ζωή μαζί της και μια οικογένεια όπως έζησε, να κρατάει. Ευτύχησε να έχει δύο παιδιά, τον Γιώργο και τη Χαρούλα, τα

Πριν 55 χρόνια η ζωή στη θάλασσα

Μέρος 70

Μετά τον εκκλησιασμό στον Ευαγγελισμό της Θεοτόκου στην Αλεξανδρεία, όλοι μαζί κατεβήκαμε στην παραλία, περάσαμε από το ελληνικό προξενείο και άλλα κτιριακά συγκροτήματα όπου κυμάτιζε η γαλανόλευκη, καθώς και ελληνικές επιγραφές κατά μήκος της παραλίας. Έφθασε η ώρα να κινήσουμε για το σπίτι μας - το καράβι - όπου περίμενε η κυριακάτικη μακαρονάδα. Ούτε σκέψη για φαγητό εκτός πλοίου, ο προϋπολογισμός μας δεν επέτρεπε τέτοιου είδους δαπάνες. Επιπλέον εγώ έπρεπε να φθάσω εγκαίρως, διότι είχα δρομολογηθεί να κάνω χρέη νυχτοφύλακα, έξι βράδυ με έξι πρωί, για τούτο έπρεπε να κοιμηθώ. Πρώτη φορά θα έκανα τέτοιο ξενύχτι. Θα είχα συντροφία ένα αικόνι μνάτη. Ένας για την πλάτη και ένας για την πρύμνη. Δύσκολη αποστολή διότι τότε οι σαλταδόροι έβγαζαν Αγίου μάτια, όχι βέβαια πως στον Πειραιά και όπου αλλού τότε ήτο Παναγίες.

Καθυστερημένοι φθάσαμε στο καράβι και κατ' ευθέαν στην κουζίνα όπου ο πρύτης καθενός το φαγητό σκεπασμένο και ζεστό. Εφάγαμε τη μακαρονάδα και αμέσως ύπων για να είμαι έτοιμος στις 6 το απόγευμα να αναλάβω για πρώτη μου φορά καθήκοντα νυκτοφύλακα. Ήρα 6 και ο λοστρόμος (ναύκληρος) μας παρέδωσε το πλοίο. Με το μαχαίρι μας στη μέση, επιπλέον εγώ έβγαλα μια σφυρίχτα από σωσίβιο, αρχίσαμε την περιπολία. Λόγω αργίας επικρατούσε ησυχία στο πλοίο αλλά και στις προβλήτες (ντόκους). Όταν επέστρεψαν όσοι είχαν έξιδο, σηκώσαμε τη σκάλα για να είμαστε σίγουροι ότι δεν θα ξεγλιστρίσει κάποιος ριφιφής. Επίσης προτρέψαμε τον Αιγύπτιο σκοπό που ήταν στο πλοίο να κοιμηθεί, ώστε να μην υπάρχει περίπτωση συνεργασίας του με φίλους του για σχετική βούτη.

Θα ήταν ώρα 2.00' όταν ακούστηκε φασαρία στο πούτι (πρυμναίο τμήμα του πλοίου, αποθήκες κλπ). Προσεκτικά και φοβισμένος τράβηξα προς την πρύμνη. Άκουστα θόρυβο στη θάλασσα, ταυτόχρονα ο άλλος νυκτοφύλακας έντρομος μου ανέφερε ότι κάποιο άτομο προσπάθησε να σκαρφαλώσει στο καράβι από ένα κάβο και όταν αυτός ήτο αιωρούμενος στα μισά του κάβου, ο νυκτοφύλακας φοβούμενος λασκάρισε λίγο τον κάβο. Αποτέλεσμα ο επίδοξος σαλταδόρος βούτηξε στη θάλασ-

σα και εξαφανίστηκε καθώς και δυο άλλοι παρέα του που ήτο στο ντόκο. Ξεπήδαμε τον γραμματικό (υποπολιάρχο) ο οποίος αφού έλαβε πλήρη γνώση, μας καθησύχασε λέγοντάς μας ότι είναι σύνηθες φαινόμενο να κτυπούν το σημείο του πλοίου όπου είναι αποθήκες και κυρίως αποθήκες χρωμάτων.

Το συμβάν σταμάτησε εκεί χωρίς να γίνει καμιά αναφορά στις αρχές. Με το συμβάν αυτό αγρύπνησα, πέρασε η ώρα άνετα χωρίς υπνηλία, έφθασε και η ώρα για σκάτζα, όπου πήγαμε με τον καφέ στο λοστρόμο για να αναλάβει το πλοίο, και στη συνέχεια αυτός, εγκαίρως, να ξυπνήσει τον κόσμο για δουλειά. Εμείς πήγαμε για ύπνο, αφού κατά τη διάρκεια της νύχτας πληροφορθήκαμε για τη ζωή στην Αλεξανδρεία από τον Αιγύπτιο φύλακα, ο οποίος μίλαγε αρκετά τα ελληνικά. Με τους θορύβους της εκφόρτωσης ζύπνησα και λίγο μετά τις 10 το πρωί έφυγα για έξοδο μόνο με ένα καφέ. Ξεκίνησα προς τα ελληνικά στέκια σύμφωνα με τις πληροφορίες του φύλακα. Ακολούθωντας την παραλιακή οδό και αφού πλησίασα στον προορισμό μου βλέπω πίσω μου δύο αστυνομικούς με βούρδουλα στο χέρι να με πλησιάζουν φωνάζοντας κάτι. Το έβαλα στα πόδια και με προσπάθεια κατάφερα να τους ξεφύγω στρίβοντας στον αμέσως επόμενο παράλληλο δρόμο και να τρυπώσω σε ένα ελληνικό κουρείο.

Ο κουρέας ήταν Δωδεκανήσιος και μου εξήγησε ότι την ώρα εκείνη θα έβγαινε από το κότερό του ο Φαρούκ και λόγω γεγονότων στην Αιγύπτιο, κόντρα στο Φαρούκ, οι αστυνομικοί έκαναν εκκαθάριση του δρόμου πλησίον του σημείου όπου θα έφθανε η βενζινάκατος.

Εξηγώντας μου αυτά στον κουρέας μου έβαλε τη ζουρλομανδύα και με κάθισε για κούρεμα, νομίζοντας ότι μπήκα γι' αυτό το σκοπό στο κουρείο. Όπως όλοι οι κουρείς, είχε κέφια για ιστορίες. Άρχισε από τον Φαραώ μέχρι το Φαρούκ. Όταν τελείωσε ήμουν ζαλισμένος σαν το κοτόπουλο. Ξεκίνησα δειλά - δειλά για το καράβι κάτω από το φόβο μη συναντήσω ξανά τους αστυνομικούς με το βούρδουλα. Έπρεπε να επιστρέψω νωρίς στο καράβι για φαγητό και να κοιμηθώ για να αντέξω το βραδινό ξενύχτι, που θα ήταν ξανά πολύ δύσκολο λόγω των συχνών επιδρομών κλεπτών.

(ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ)

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΩΚΑΡΗΣ

ΣΩΦΡΟΝΙΟΣ ΜΑΚΡΗΣ

■ **ΣΥΝΕΧΕΙΑ** από την 1η σελίδα κόμη κτίσματα, ένα ισόγειο και δύο διώροφα, τα οποία χρησιμοποιούσε ως κελιά ή ξενώνες. Συγκέντρωσε, επίσης, αξιόλογα βιβλία φιλοσοφικά και θεολογικού περιεχομένου και ίδρυσε βιβλιοθήκη. Μερικά βιβλία σώζονται μέχρι σήμερα και καλό είναι να αναζητηθούν, να καταγραφούν και να προστατευθούν.

Ο Σωφρόνιος ως ορθόδοξος κληρικός αγωνίστηκε να παραμείνουν τα Επτάνησα στην πνευματική δικαιοδοσία του Οικουμενικού Πατριαρχείου. Γεμάτος ανθρωπιά και εφαρμόζοντας στην πράξη τα χριστιανικά ιδεώδη, αποφάσισε να διαθέσει ολή την περιουσία του για την αρω-

να βγαίνει δίσκος προς συλλογή χρημάτων και να προικοδοτείται κάθε διετία μια πτωχή κόρη του Δήμου Πυλαρέων με 120 δίστηλα.

Ως επιμελητές της περιουσίας του και του πτωχοκομείου διόρισε τριμελή επιτροπή η οποία όφειλε να συντάξει τον κανονισμό λειτουργίας του ίδρυματος και να ασχοληθεί με κάθε άλλη υπόθεση των περιουσιακών του στοιχείων σύμφωνα με τα εντελλόμενα στη διαθήκη.

Το έτος 1876 ο Σωφρόνιος Μακρής εγκαταλείπει τα εγκόσιμα και ενταφιάζεται στο χώρο της εκκλησίας του.

Τον επόμενο χρόνο ίδρυεται το πτωχοκομείο σύμφωνα με την εντολή που είχε αφήσει.

Προσεισμική φωτογραφία των οικημάτων του Σωφρονίου.

(Από το λεύκωμα «Προσεισμική Κεφαλονιά» της Δ. Πουλάκη - Κατεβάτη)

γή και στήριξη των συνανθρώπων του.

Στις 30 Ιουλίου 1873 προσκαλεί τον συμβολαιογράφο Πυλαρέων Γερ. Αυγουστάτο και με καθαρή φωνή υπαγορεύει το παρακάτω κείμενο:

«Αφήνω άπασαν την περιουσίαν μου κινητήν και ακίνητον εις τους πτωχούς του δήμου Πυλαρέων, δια τους οποίους θέλει συστηθεί εν πτωχοκομείον, εντός των οικιών μου των κειμένων πέριξ της εκκλησίας μου Αγίας Ευφημίας, εν τω οποίω θέλει συντηρούνται τουλάχιστον 8 πτωχοί Πυλαρείς».

Ακόμη παραγγέλνει να συντηρείται από τα περιουσιακά του στοιχεία η εκκλησία του, εντός της οποίας δεν επιθυμείται

Στην εφημερίδα της κυβερνήσεως (16-2-1877) δημοσιεύεται διάταγμα «Περί ιδρύσεως Πτωχοκομείου εν τη Αγίᾳ Ευφημίᾳ», σύμφωνα με τις διατάξεις της από 30.6.1873 διαθήκης του αρχιμανδρίτη Σωφρονίου Μακρή υπό την επωνυμίαν «Σωφρονίειον» «προς περίθαλψιν και συντήρησην των εκ του διαληφθέντος Δήμου ενδεών και αναπήρων διοικούμενον και διευθυνόμενον που αποτελείται από 24 άρθρα».

Επίσης υπήρχε κανονισμός που αφορούσε στις διαδικασίες της κλήρωσης των απόρων κορασίδων που επροκίνητο με χρήματα από το ταμείο του δημόσιου δικού του παρακάτω οικοτελή περιουσία του πτωχοκομείου διατήρησης ενός τετούτου ιδρύματος. Και τούτο γιατί η ακίνητη περιουσία του πτωχοκομείου δεν υπάρχει πια. Εκποιήθηκε και πουλήθηκε μέσω πλειστηριασμών. Γιατί; Δεν γνωρίζουμε ακριβώς. Υποθέτουμε ότι έπρεπε να συντηρηθεί το πτωχοκομείο. Είναι όμως ένα θέμα που χρειάζεται διερεύνηση. Κάτω από ποιες συνθήκες, πότε και από ποιους πουλήθηκε η κτηματική περιουσία του ιδρύματος; Η κοινότητα της Αγίας Ευφημίας, προς τιμή του Σωφρονίου Μακρή εδωσε το όνομά του σε δύρο της πόλης, ο οποίος διέρχεται μπροστά από τα κτίσματα του πτωχοκομείου για να θυμίζει μια μεγάλη μορφή που, ενώ πρόσφερε πολλά, έζησε και έφυγε αθόρυβα.

ΚΑΛΛΙΑΚΟΥΔΗΣ ΠΑΝΑΓΗΣ

Πηγές:

1. Ηλία Τσιτσέλη, Κεφαλληνιακά Σύμμικτα, α' τόμος σελ. 373, 905, β' τόμος σελ. 380, 634.

2. Πρακτικά συνεδρίου «Η Πύλαρος στο διάβα του χρόνου», σελ. 381-395, εισήγηση του πρωτοπ. κ. Γεωργίου Φ. Αντζουλάτου: Σωφρόνειος Πνευματική Κιβωτός.

3. Έγγραφα διαθήκης, αντίγραφα νόμων που μας παραχώρησε ευγενώς ο εφημέριος της Αγίας Ευφημίας ιερέας κ. Ιερόθεος Αμιτσης.

4. Α. Μηλιαράκη, Πολιτική Γεωγραφία, 1890 σελ. 50.

5. Εγκυλοπαίδεια του Ηλίου.

6. Προφορικές μαρτυρίες από τους κ.κ. Κουγιανό Κ. Γεράσιμο, Μουστάκη Α. Γεράσιμο.

✓ Ενημερωνόμαστε για γεγονότα που έχουν λάβει χώρα (γεννήσεις, γάμοι, επιτυχίες, θάνατοι) από το Δήμο Πυλαρέων. Παρακαλούμε να μας γνωστοποιείτε ανάλογα γεγονότα που δεν μπορούμε να γνωρίζουμε, ώστ

Πύλαρος, Μαρκάτα - Μακριώτικα, όσα δεν σβήνει ο χρόνος

Το ξενύχτι...

Η καμπάνα του Αγίου Δημητρίου σήμαινε λυπητέρα. Οι χωριανοί αναρωτιόταν ποιος να πέθανε άραγε;

Τα παιδιά έτρεχαν να μάθουν τα νέα ώστε να προλάβουν να πάρουν τα εξαπτέρυγα για την κηδεία. Ο παπάς περνούσε απ' τα καφενεία πηγαίνοντας για το σπίτι του, ακριβώς κάτω απ' τον δρόμο, εκεί κρατούσε και τα έγγραφα γεννήσεων, γάμων και θανάτων. Άλλη μια διόρθωση στα εκκλησιαστικά μητρώα, σκέψητε. Στο πεζόδικο καθισμένοι οι άνδρες κουβέντιαζαν και προσπούσαν να εξηγήσουν τις προφητείες του Αγαθάγγελου, αν είχε έρθει το τέλος του κόσμου, αυτές που έγραφαν ότι το αίμα θα έφθανε ένα ζωνάρι, από το ξανθό γένος που θα κατέβαινε απ' το βορρά.

Η μοιρολογίστρα στο σπίτι της έξαινε μαλλί, είχε τα μαλλιά της λυτά περιμένοντας αν θα τη φωνάξουν στο ξενύχτι, ώστε να τα τραβάει και να οδύρεται για τον πεθαμένο. Η μάνα μου καβούρδιζε ρεβίθια, να τα ανακατέψει με μερικά κλωνιά καφέ, ώστε να τρατάρει τους χωριανούς που θα ερχόταν για παρέα στο ξενύχτι. Είχε και λίγο μέλι να τον γλυκάνει γιατί ζάχαρη δεν υπήρχε.

Ο πατέρας έκοβε ταμπάκο με το μεγάλο μαχαίρι της κουζίνας, αφού τον είχε κρεμάσει προηγουμένως στη στέρνα να πάρει υγρασία να μην τρίβει. Είχε ετοιμάσει και τον πυριόδολο με φυτίλι, για ν' ανάβουν τα τσιγάρα, αυτά που θα τους πρόσφερε. Ο γείτονας του Αντώνης του είχε δώσει μερικά φύλλα χαρτιού από το βιβλίο με τις προφητείες, για τοπιγαρόχαρτο. Είχαμε και τοπιουρο, κονιάκ, αν κάποιος ήθελε να πει.

Σ' ένα σίκλο υπήρχε νερό με διάλυση σουμπλιμέ, ένα κοκκινωπό υγρό, αν ήθελαν ν' απολυμάνουν τα χέρια τους, αν έγγιζαν κάτι από το σπίτι του χτικιασμένου νεκρού.

Η μάνα μου είχε θρεπεί ένα προϊστορικό σκανταλέτο, είχε βάλει κάρβουνα αναμμένα, κι έκαγε λιβάνι κάτω απ' την κάσα του πεθαμένου μπάρμπα μου. Οι Ιταλοί περνούσαν από το δρόμο κι έλεγαν απαγορεύονται οι συγκεντρώσεις. Σα νύχτωσε το φως του λύχνου μετά βίας φώτιζε τις γυναικείες σκιές που καθόταν γύρω απ' το νεκρό, με τα λυτά τοσεμπέρια τους. Έμοιαζε σκηνή αρχαίας τραγωδίας.

Το μεγάλο πορτόνι της αυλής άνοιγε κι έκλεινε,

Ενισχύσεις

Το Διοικητικό Συμβούλιο της Ένωσής μας ευχαριστεί τους παρακάτω φίλους και συμπατριώτες για την προσφορά τους.

Κουγιανός Γεράσιμος του Κουγιανού 50 €
Μηλιώνη - Πάππας Χρυσάνθη 100 €
Πανωρίου - Ζαγούρακη Ελένη 100 €

Η εκδρομή μας στη νότια Γαλλία

Με νωπές για τους περισσότερους τις αναμνήσεις από το περσινό μας ταξίδι στη Βενετία - Βόρεια Ιταλία και Ελβετία, φέτος βρεθήκαμε νοτιότερα. Περνώντας από την ιταλική φθάσαμε στη γαλλική Ριβιέρα, εκεί όπου χτυπάει η καρδιά της κοσμοπολίτικης Ευρώπης. Και ήμασταν πολλοί! 68 άτομα και από αυτά τα 25 ήταν από την Κεφαλονιά. Και περάσαμε πολύ ωραία. Γνωριστήκαμε μεταξύ μας, γίναμε σχέδιον μια παρέα. Πέρασαν οι οκτώ ημέρες γρήγορα και ευχάριστα χωρίς το παραμικρό πρόβλημα.

Ταξίδεψαμε πάλι με τα πολυτελή καράβια των Μινωϊκών

οι άνδρες κάθονταν πάνω στα λιθάρια σιγοψιθύριζοντας, ο Θεός να τους συγχωρέσει κι έκρυψαν το φως της καύτρας απ' το τσιγάρο στην κλειστή παλάμη τους, μη τυχόν και περάσει ιταλική περίπολος.

Εγώ έτρεχα, ανάμεσα στα τόσα καινούρια πρόσωπα, άκουγα συζητήσεις. Όλοι το περίμεναν ότι θα πέθαινε, λέγανε μάλιστα ότι άργησε, αφού έκανε το λάθος να αγαπήσει και να παντρευτεί. Δεν είχε το δικαίωμα, το χτικό δεν το επέτρεπε. Τα μάτια μου είχαν συνηθίσει στο σκοτάδι. Κατά τα μεσάνυχτα πήγα στο διπλανό σπίτι. Εκεί ξάπλωσα πάνω στο αχυρένιο στρώμα του καναπέ. Ο υπνος με πήρε στην αγκαλιά του. Με μετέφερε στον ουράνιο θόλο απ' όπου μπορούσα να δω το μέλλον. Από μπροστά μου χανόταν η Πύλαρος. Τρόμαξα, δεν μ' άρεσε, διαμαρτυρήθηκα στο Θεό, «το πεπρωμένο σου είναι γραψμένο», ακούστηκε μια φωνή. Ξύπνησα όταν είχε ξημερώσει, οι επισκέπτες είχαν φύγει, οι υπόλοιποι ετοιμάζονταν για την κηδεία. Τι παράξενο όνειρο, σκέψητηκα, αλλά ευτυχώς είναι μόνο όνειρο.

Οι καμπάνες του Αγίου Δημητρίου χτυπούσαν, η κηδεία είχε αρχίσει, ο παπάς με το θυμιατό, τα παιδιά με τα εξαπτέρυγα είχαν έρθει στο σπίτι. Ο παπάς έβαλε λιβάνι στο θυμιατό. Καπνός γέμισε την ατμόσφαιρα, άφησε την ανατολίτικη μυρωδιά και διαλύθηκε. Τέσσερις φίλοι χωριανοί σήκωσαν στους ώμους τους το εκκλησιαστικό φέρετρο με το νεκρό, ακολουθούσαν τον παπά, από πίσω η νιόπαντρη χήρα έκλαιγε, μαζί τ' αδέλφια σιωπήλα οι πενθούντες συγγενείς, ο κόσμος, ακολουθούσαν κι εγώ, ήθελα πολύ ν' ακούσω το «πάντα ματαύτης τα ανθρώπινα...»

Στη στροφή του δρόμου φάνηκαν τα πρώτα κοράκια, πετούσαν χαμηλά κι έκραζαν. Απ' το παλάτι του Ροή στην πλαγιά του αυλακιού, αναδινόταν μια βρώμα κοπριάς προβάτων. Στο αυλάκι ένας γάιδαρος ψώφιος, τα κοράκια μάλωναν αναμεταξύ τους. Η κηδεία προχωρούσε, ο παπάς έψαλλε το Κύριε ελέησον, ο Ιταλοί είχαν βγει στο παράθυρο του Μπαρμπέτα και γελούσαν.

Στην εκκλησία, μετά τον τελευταίο ασπασμό, σήκωσαν το φέρετρο το έφεραν δίπλα στο μνήμα, σήκωσαν με το σεντόνι το νεκρό, τον πίθωσαν στο στόμα της γης, ξαναέβαλαν το φέρετρο στην εκκλησία για τον επόμενο. Ο παπάς έριχνε λίγο χώμα, άπλωσα το χέρι μου κι έριξα μια χούφτα χώμα, μια τιμητική συνήθεια από τα Ομηρικά χρόνια, μόνο που τότε έριχναν τον κονιορτό πριν την ταφή.

Γυρίσαμε σπίτι. Περνώντας απ' το αυλάκι είδαμε ότι τα κοράκια είχαν ξεγυμνώσει απ' τις σάρκες τα κόκαλα του γαϊδάρου, κόκκινα φάνταζαν σαν σταυρόλεξο από τριαντάφυλλα. Στο σπίτι ήρθε η σειρά της φωτιάς, κάηκαν τα ιμάτια του, το κρεβάτι του, τα πάντα. Μετά ήρθε από το Αργοστόλι ο κλίβανος.

Το χτικό είχε νικηθεί.

ΓΑΒΡΙΗΛ ΠΑΝΑΓΙΩΣΟΥΛΗΣ

Δεσμοί του Παύλου Δελλαπόρτα με την Πύλαρο

Στις 20 Νοεμβρίου 2006, στην αίθουσα τελετών του Δικηγορικού Συλλόγου Αθηνών έλαβε χώρα μια εκδήλωση μνήμης και τιμής για τον ιστορικό εισαγγελέα Παύλο Δελλαπόρτα.

Με τη μπτέρα του Κατερίνη, το γένος Γρηγοράτου από την Πύλαρο.

Την εκδήλωση οργάνωσαν από κοινού ο Δικηγορικός Σύλλογος Αθηνών (Δ.Σ.Α.) και ο Πολιτιστικός Σύλλογος Κεφαλλήνων και Ιθακήσιων «Μαρίνος Αντύπας».

Για τη ζωή και το έργο του μίλησαν ο επίτιμος εισαγγελέας Γ. Καληγερογιάννης, ο επίτιμος πρόεδρος του Δ.Σ.Α. Ευάγγελος Μαχαιρίδης και επρολόγισε ο πρόεδρος του Συλλόγου Κεφαλλήνων και Ιθακήσιων «Μαρίνος Αντύπας», ο οποίος διηγήθηκε την όλη εκδήλωση. Υπήρχαν και άλλοι ομιλητές οι οποίοι ανέπτυξαν την στάση του Π. Δελλαπόρτα απέναντι στη ζωή, την αλήθεια, τη δικαιούνη, τη δημοκρατία και την ιστορία. Με την ευκαιρία αυτή θέλω να αναφερθώ στους δεσμούς που είχε ο Π. Δελλαπόρτας με την Πύλαρο.

Ο Παύλος Δελλαπόρτας γεννήθηκε το 1905 στο χωριό Κουβαλάτα κοντά στο Ληξούρι. Πατέρας του ήταν ο δάσκαλος Γεώργιος Δελλαπόρτας και μητέρα του η Κατερίνη Γρηγοράτου από το χωριό Λουκάτα της Πυλάρου. Πολλές φορές μου μιλούσε για την μητέρα του, την οποία αγαπούσε πολύ και ήταν υπερήφανος που είχε μητέρα Πυλαρινή.

Να πώς την περιγράφει ο ίδιος, όπως αποτύπωσε την περιγραφή του Η.Ρ.Τ. Βλημά στο βιβλίο της «Αφιέρωμα μνήμης σε δύο μεγάλες μορφές», «Παύλος Δελλαπόρτας και Νίκος Καρβούνης»:

«Η Μάνα μου ήταν καταπληκτικό φαινόμενο εξυπνάδας, ταπεινότητας, φρόνησης, παραδειγμα στοργής στα παιδιά της και γενικά αφοσίωσης στο καθήκον. Είχε μάθει λίγα γράμματα σχεδόν μόνη της, βοηθημένη απ' το γεωργό πατέρα της ο οποίος έφαλλε, και της έδειξε τα γράμματα του αλφαριθμήτου απ' τη γεωργία της. Πολλά μας ήταν καταπληκτικά στην περιοχή της της περιοχής της Πυλαρίνης.

Πολλά μας είχε αφηγηθεί για την Πυλαρινιά μητέρα του. «Κάποτε αρρώστησε βαριά, τα δύο της παιδιά ήταν πολύ μικρά 3-4 χρονών το ένα και 1 χρόνο το άλλο. Κι ενώ η ίδια έφτανε στο κατώφλι του θανάτου, σκέφτηκε με αγωνία τι θα γίνουν και σε ποια χεριά θα πέσουν τα βλαστάρια της. Από το νου της, τότε, πέρασαν όλες οι γνωστές της κοπέλες και ζύγισε ποια θα μπορούσε νάναι την παλικαριά της. Από την παλικαριά της γιαγιά της ήταν η Λιγύτερο ουρανός της σε κάποια, την κάλεσε κοντά της κι είχε την παλικαριά της λιγύτερο ουρανό της σε κάποια χέρια... Γλίτωσε όμως και τα μεγάλωσε η ίδια». Η Κατερίνη όμως πάλι πρόωρα έφυγε απ' τη ζωή.

Ο Π

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΥΛΑΡΟ

Δημοτικές Εκδηλώσεις

Στις Δημοτικές εκλογές της 15ης Οκτωβρίου 2006 οι Πυλαρινοί ανέδειξαν Δήμαρχο για τρίτη συνεχή τετραετία τον κ. **Μάρκο Κοτσιλίνη**. Ο συνδυασμός «Συνέχεια για τη Νέα Πύλαρο» του κ. Κοτσιλίνη συγκέντρωσε το 52,22% των προτιμήσεων των Πυλαρινών, το 42,57% συγκέντρωσε ο συνδυασμός «Ενότητα για την Πύλαρο» του κ. Αλυσανδράτου Γεράσιμου και το 5,22% ο συνδυασμός «Δημοκρατική Αγωνιστική Συνεργασία Πυλάρου», στον οποίο ηγείτο η κ. Γονατά Ελένη.

Αναλυτικά παραθέτουμε τους σταυρούς προτίμησης:

«Συνέχεια για τη Νέα Πύλαρο»: 801

Αλεξανδράτου Γεωργία: 75, Αλυσανδράτος Διονύσης (Δόγης): 78, Αλυσανδράτος Σπυρίδων: 149, Αμίτση Αριστέα: 110, Βασιλόπουλος Γεώργιος: 64, Βρεττός Παναγής του Θεοδ.: 34, Δελλαπόρτα Αικατερίνη: 24, Διβάρης Μιχάλης: 71, Δίπλα Αικατερίνη: 96, Καρούσου Μαρία: 35, Κλαουδάτος Χαρίλαος: 49, Μαρκαντωνάτος Μηνάς: 67, Μουστάκης Γεράσιμος: 68, Παπαλεξανδράτου Ορθοδοξία: 67, Πνευματικάτος Βασίλειος: 95, Σιτοκωνσταντίνου Χριστογιάννης: 64, Σταμούλης Κυριάκος: 115, Τζανάτος Χρήστος: 96, Τζωρτζάτου Μαρία: 64.

Τ.Σ. Αγίας Ευφημίας: Βιολάτος Διονύσιος: 49, Βιολάτου Ανδρονίκη: 16, Βρεττός Παναγιώτης του Γερ.: 24, Δραγώνας Χριστοδουλος: 28, Παπαδάτου Ευτυχία: 57, Περάρης Ανδρέας: 30, Στεφανάτου Σπυριδούλα: 17.

Τ.Σ. Διθαράτων: Αντύπας Χαράλαμπος: 120, Κλαουδάτου Ελένη: 64, Κλαουδάτου Ευφροσύνη: 16.

Τ.Σ. Μακριώτικων: Βασιλόπουλου Ευαγγελία: 24, Μάνου Μαρία: 57, Μπερδεμπέ Άννα: 125, Φάντης Γεράσιμος Ξενοφών: 39.

«Ενότητα για την Πύλαρο»: 653

Αλεξάτος Γεράσιμος: 134, Αλεξάτου Ευφημία: 81, Αναστασάτου Άννα 18, Βαγιωνίτης Γεράσιμος: 83, Βασιλόπουλος Παντελής: 63, Γάσπαρης Παναγής: 100, Ζαφειράτος Παναγής: 42, Καλλιά-

κούδης Γεράσιμος: 59, Καρούσος Αργύρης: 89, Καρούσος Στέφανος: 91, Κουγιανός Κωνσταντίνος: 149, Μποφυλάτου Δωροθέα (Δώρα): 42, Παναγιωτοπούλου Μαρία: 5, Παπαδάτος Ανδρέας: 99, Σκιαδαρέσης Ιωάννης: 83, Τζανάτος Ιωάννης: 63.

Τ.Σ. Αγίας Ευφημίας: Αγγελάτος Παναγής: 18, Βελούδου Αικατερίνη: 5, Γονατάς Γεράσιμος: 46, Διαμαντής Κωνσταντίνος: 29, Μακρής Γεράσιμος: 56, Μαρκέτου Ουρανία: 63, Μουστάκη - Μυλωνάκη Ευσταθία: 49.

Τ.Σ. Διθαράτων: Αμίτση Ανδρέας: 17, Δίβαρης Παναγής: 5, Θεοδωράτος Παναγής: 45, Τζανάτος Αργύρης: 76.

Τ.Σ. Μακριώτικων: Αλυσανδράτος Σπυρίδων: 25, Αλυσανδράτος Σταύρος: 60, Αλυσανδράτου Φωτεινή: 16, Μπερδεμπέ Σοφία: 51.

«Δημοκρατική Αγωνιστική Συνεργασία Πυλάρου»: 80

Αλυσανδράτος Γεράσιμος: 5, Αλυσανδράτος Δημήτριος: 12, Αλυσανδράτου Ρεγγίνα: 17, Βρεττός Γεώργιος: 13, Βρεττός Επαμεινώνδας: 4, Βρεττός Περικλής: 8, Βρεττού Παναγίώτα: 6, Γονατά Διονυσία: 14, Ζαφειράτος Δημήτριος: 2, Ζαχαράτου Ελευθερία: 13, Παπαλεξανδράτος Άγγελος: 11, Ποταμιάνου Αναστασία: 6, Σταμούλης Νικόλαος: 15, Τζανάτος Ευάγγελος: 4.

Ανάπταση και αναβάθμιση οικισμού Δρακοπουλάτων

Ο Γ.Γ. της Περιφέρειας Ιονίων Νήσων κ. Σ. Βόσδου χορήγησε εντολή δημοπράτησης για την «Ανάπλαση και αναβάθμιση οικισμού Δρακοπουλάτων». Το έργο που αφορά στον Δήμο Πυλαρέων περιλαμβάνει τη βελτίωση με τοιμητοστρώσεις και πλακοστρώσεις του βασικού οδικού δικτύου του οικισμού των Δρακοπουλάτων. Επίσης προβλέπονται τοπικές διαμορφώσεις κοινοχρήστων χώρων και χώρων σταθμευσης ενώ προβλέπεται περιορισμένη φύτευση, φωτισμός και ενίσχυση της ύδρευσης του οικισμού σε μήκος 700 μ. περίπου σε οδούς που θα τοιμητοστρωθούν. Ο προϋπολογισμός της σύμβασης ανέρχεται σε 534.591,00 ευρώ και το έργο θα ολοκληρωθεί μέχρι το τέλος του 2008.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΥΛΑΡΟ

και δημιουργίας της Γεωργικής Σχολής.

Οι ομιλητές αναφέρθηκαν στις δραστηριότητες και την ιστορία της Βαλλιάνεου Σχολής, ενώ ο πρόεδρος της Δ.Ε. της Σχολής Δρ. κ. Σπυρίδων Θεοτοκάτος μίλησε με θέμα: Υφισταμένη κατάσταση - Προοπτικές.

Σήμερα, η Διοικητική Επιτροπή φιλοδοξεί να δρομολογήσει τις δράσεις του δευτέρου αιώνα λειτουργίας της σχολής με κύριους άξονες:

- Την ανάπτυξη σχέσεων συνεργασίας με το Ανώτατο Τεχνολογικό Εκπαιδευτικό Ίδρυμα Εκπαίδευσης, Επιμόρφωσης και Έρευνας.

- Την ίδρυση και λειτουργία πρότυπου επισκέψιμου Βιολογικού Αγροκτήματος του οποίου η παραγωγή θα πρωθεύεται και θα διατίθεται στην αγορά.

- Τη συμμετοχή σε κάθε πρωτόπορα δράση για την προκοπή του πρωτογενούς τομέα παραγωγής στο νησί.

ΕΚΠΤΩΤΟΣ Ο ΕΡΓΟΛΑΒΟΣ ΤΟΥ ΔΡΟΜΟΥ ΚΡΑΝΙΑΣ

Ο νομάρχης Κεφαλονιάς και Ιθάκης κ. Λευκαδίτης εκτιμώντας ότι η καθυστέρηση υλοποίησης του έργου του δρόμου Κρανιάς είναι ευθύνη του αναδόχου εργολάβου κ. Χαραλαμπίκη, εισηγήθηκε προς την Περιφέρεια Ιονίων Νήσων, κ. Ιωσήφ Ροδίτη και τους εκπροσώπους της αναδόχου εταιρίας «Πολύτροπο ΑΤΕ»

και δημιουργίας της Γεωργικής Σχολής.

ΕΦΥΓΕ Ο ΧΑΡ. ΜΕΣΣΑΡΗΣ

Στις 2 Δεκεμβρίου 2006 πέθανε σε ηλικία 79 ετών ο πρώην βουλευτής Κεφαλληνίας - Ιθάκης Χαράλαμπος Ευαγ. Μεσσάρης.

Ο εκλιπωτής είχε εκλεγεί τρεις φορές βουλευτής. Το 1965-66 Ε.Ρ.Ε., 1974 Ν.Δ., 1977-81 Ν.Δ.

Η σορός του μεταφέρθηκε στην Κεφαλονιά και στις 5.12 εψύχλη η νεκρώσιμος ακολούθια.

ΕΡΓΑ ΣΕ ΑΡΓΟΣΤΟΛΙ - ΚΑΤΕΛΙΟ

Υπεγράφη στις 19 Δεκεμβρίου 2006 στο Νομαρχιακό Μέγαρο το συμφωνητικό κατασκευής της «Λιμενικής Εγκατάστασης Κρουαζιερόπλοιων στο Λιμένα Αργοστολίου», από το Νομάρχη Κεφαλονιάς και Ιθάκης κ. Διονύση Λευκαδίτη και την υπογραφή του συμφωνητικού ανέφερε ότι αισθάνεται ιδιαίτερα ευτυχής, γιατί το έργο στον λιμένα Αργοστολίου είναι ένα από τα πιο αναπτυξιακά έργα του Νομού μας ισάξιο του αεροδρομίου της Κεφαλονιάς.

Ιθάκης κ. Διονύσης Λευκαδίτης, κατά την υπογραφή του συμφωνητικού ανέφερε ότι αισθάνεται ιδιαίτερα ευτυχής, γιατί το έργο στον λιμένα Αργοστολίου είναι ένα από τα πιο αναπτυξιακά έργα του Νομού μας ισάξιο του αεροδρομίου της Κεφαλονιάς.

ΠΕΤΡΟΣ ΑΛΙΒΙΖΑΤΟΣ:

Να ανακηρυχθεί το 2007 «Έτος Μαρίνου Αντύπα»

Με επιστολή που απέστειλε στον Υπουργό Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης Προκόπη Παυλόπουλο, ο Βουλευτής του Νομού Πέτρος Αλιβιζάτος ζητά να ανακηρυχθεί το 2007 «Έτος Μαρίνου Αντύπα».

Την ίδια επιστολή συνυπόγραψε και ο Βουλευτής Λαρίσης Ιωάννης Χαρακόπουλος.

Στην επιστολή που απέστειλε στον ΥΠ.Ε.Σ.Δ.Δ.Α. ο Πέτρος Αλιβιζάτος τονίζει μεταξύ άλλων:

«Στις 8 Μαρτίου 2007 συμπλήρωνται ένας αιώνας από την ημέρα που ο Μαρίνος Αντύπας, ο πρωτεργάτης του αγροτικού ξεσηκωμού, βρήκε μαρτυρικό θάνατο από τους τοιφλικάδες του θεσσαλικού κάμπου.

Η ανακήρυξη του 2007 σε «Έτος Μαρίνου Αντύπα» είναι χρέος της ελληνικής πολιτείας στη μνήμη του ιδεαλιστή αγωνιστή, που ταύτισε το όνομά του με τους αγώνες των αγροτών για

Προσφωνήσεις Γυναικών

Τη λέξη «δεσποινίς» πρώτος την είπε και την έγραψε ο Άγγελος Βλάχος (όπως έχω

διαβάσει) το 1877. Παλιότερα χρησιμοποιείτο η λέξη «δεσποσύνη» και χάρις σ' αυτόν επικράτησε το «δεσποινίς».

Είναι πολλά και διάφορα το ονόματα για τις γυναίκες πάσης πλικίας. Στην Πελοπόννησο θα ακούσετε να φωνάζουν τη μικρή κοπέλα «τσουπί» και τη μεγαλύτερη «τσουπά», στη Ρόμελη «κορίτζι μι του συμπάθιου», ο καθαρευουσιάνος τη λέξη «κόρη», κι άλλος «κοπέλα», ο γραμμαπούλευνος «mademoiselle». Όσο για Κεφαλονιά έχουμε πληθώρα από ονόματα. Τις νέες κοπέλες και λιγάκι ζωηρές τις λέγανε «πουρνέλια, τσουρδέλια, τσουρδέλες, τσούπρες». Τη γυναίκα τη μεγαλόσωμη και με ολί